

[Melchior]

lig grund til at tro, at det er rigtigt; det er kommet på tryk, og det er ganske vist.

Vi taler jo ikke om monopol, når det gælder revisorer, fordi der er noget, der hedder statsautoriseret revision, og vi taler ikke om, at der er monopol i advokatstanden, fordi der skal bestalling til at drive advokatvirksomhed. Vi har autoriserede elektroinstallatører og autoriserede gas- og vandmestre og endda i et vist omfang autorisation af landinspektører, og der er sikkert meget andet af lignende ordning, jeg har glemt her. Det har vist alt sammen virket til forbrugernes og samfundets tilfredshed, og jeg har ikke hørt noget forslag om at afskaffe disse ordninger. Her er der tale om, bevares ikke liv og død, så jeg vil ikke komme med lægeløfter og den slags ting, men der er dog tale om ejendomsret, om tryghed, sikkerhed og tillid på et område, som kan måle sig med en række af de af mig her fremhævede. Derfor kan jeg afvise; at vi skulle have intention om, eller at forslaget skulle medvirke til at danne et monopol; det er jeg overbevist om at der ikke er tale om.

Jeg kan ikke være uenig med hr. Wilhelm i, at der indimellem, måske endda ofte – jeg har ikke statistik over det – gøres misbrug af udtrykket »stigende kriminalitet«, men når vi skulle citere en forenings brev i sin helhed, måtte vi jo citere det med. Vi behøver vel ikke at dække hvert enkelt udtryk, men i øvrigt findes jo tallene for kriminaliteten, endda opdelt på forskellige områder, almindeligt tilgængelige og til at slå efter. Jeg ved udmærket, at der har været en faldende tendens på nogle kriminelle områder, herunder også berigelsesforbrydelser, i visse perioder, men at vi, så vidt jeg husker udenad, i øjeblikket igen er inde i en stigning. Men so oder so er der rigeligt med forbrydelser, der begås på grundlag af den manglende autorisation, til, at dette forslag har sin berettigelse.

Jeg skal til slut endnu en gang sige, at det ikke er et hovedpunkt hverken for folketinget eller for CD som parti, men det er en af de praktiske foranstaltninger, som jeg tror vil tjene til at fjerne en ubehagelighed for mange mennesker.

Wilhelm (VS):

Jeg fik jo ikke fra forslagsstillerne en redegørelse for, hvad de mente der lå bag udtryk-

ket »det stigende antal indbrud«, og hvad det er for et grundlag, man har viderebragt denne påstand på. Derfor vil jeg gerne nævne det, for det er da rigtigt, som hr. Melchior siger, at der findes en udmærket kriminalstatistik; mig bekendt er den senest offentliggjorte den fra 1976. Antallet af opklarede indbrud faldt 7 pct., fra 19.000 til knap 18.000, fra 1975 til 1976, på kun et år. Det var ikke, fordi opklarelsesprocenten faldt, for antallet af anmeldelser af indbrud faldt med endnu mere, nemlig med 9 pct., fra 74.000 til knap 68.000. Der er en udførlig statistik: de er delt op på indbrudstyveri i kontorer, banker, forretninger o. lign., indbrudstyveri i beboelser og indbrudstyveri i pulterkamre, ubeboede sommerhuse osv., men det skal jeg ikke gå i detaljer med, for mønsteret er faktisk det samme. Det er ikke kun det ene år, for i de 5 og 10 års statistikker, der jævnlig kommer, er billedet det, at der har været et konstant fald i disse typer af indbrud, og det vil sige alle typer af indbrud, siden 1973. I de tre år efter 1973 var der et fald på over 25 pct., og vi har ifølge den seneste kriminalstatistik det laveste indbrudsantal, man har haft siden 1970, eller, hvis man tager det pr. indbygger, det laveste tal, vi har haft siden 1969.

Det er facts bag dette bilags påstand om »det stigende antal indbrud« og »det fremgår af dagspressen, at antallet af indbrudstyveri i såvel private hjem som i virksomheder er steget gennem de senere år«. Medmindre CD har tal for 1977, hvad vi andre ikke har, og som viser et helt andet mønster, må jeg altså konstatere, at det, der her er kolporteret, er direkte urigtigt, og at det i øvrigt ikke er så væsensforskelligt fra CDs måde ellers at forholde sig til kendsgerningerne på.

Drejer (S):

Når hr. Melchior pludselig vil til at prøve at så lidt splid imellem justitsministeren og mig, må jeg for en afklarings skyld lige gentage, hvad det var, jeg sagde, og føje noget til. Når justitsministeren gav en redegørelse her for den problemstilling, der ligger i dette forslag, var det ud fra uddannelsesproblematikken og ud fra en del undersøgelser, som man i justitsministeriet foretager med henblik på mange andre former inden for det kriminalpræventive. Så lod justitsministeren skin-